

BUTLLETÍ

del Casal Català de l'Esquerra de l'Eixampla

Diputació, 69, pral. 1.^a

• Telèfon 34047

D. Francesc

en el primer número del seu butlletí, vol el nostre **Casal**, renovar-vos el seu homenatge i adhesió a vós, que essent el nostre president honorari, sou en tot moment qui guia les nostres petjades.

Vol dir-vos, **D. Francesc**, que el **Casal Català de l'Esquerra de l'Eixampla**, on hi ha més de 700 afiliats, tots estan sempre en peu de marxa per tot el que sigui per la Pàtria.

Recordeu-ho, **D. Francesc...** sempre a les vostres ordres.

Artemi Aguadé i Miró

SALUTACIO

Amic, germà d'ideal.

Amb aquestes pàgines arriba a les teves mans quelcom material, un butlletí, que pots confondre entre moltes d'altres publicacions semblants. Potser cap d'aquestes publicacions no responen a una finalitat que no sigui la persecució d'un ideal. Nosaltres afirmem que no ens mou altre neguit, altra frisança que l'assoliment integral de la personalitat com a homes, com a catalans, com a ciutadans i com a militants d'Esquerra.

Si ens hagués mogut altra finalitat menys ennoblidora i més particularista i si de primer antuvi haguéssim condicionat nostre intent a les possibilitats de rendiment econòmic, per cadascú d'aquests conceptes no ens hauríem manifestat ni aquest Butlletí hauria sortit d'un Casal d'Esquerra. Unicament, emportats pels ideals de germanor social, catalanitat i esquerrisme, ens hem pogut llançar a l'atreuiment d'aquest mitjà de publicitat i de comunicació espiritual a gratient dels sacrificis i del treball que ens imposen.

Volem, doncs, que aquestes pàgines siguin quelcom més que tot el pobrissó contingut intel·lectual i cultural amb que s'acostuma entendre el mot "butlletí"; volem, sí, a desgrat del títol i fora del seu estret marc ideològic, hem de respirar lliurement l'aire purificador de més amplis horitzons d'acció socialitzant i esquerrana, per tu i per nosaltres, que aquestes pàgines siguin quelcom viu i dinàmic, com una mena de prolongació de la vida i el dinamisme creixents del nostre Casal, puix que d'aquesta vida i d'aquest dinamisme n'és nat. Però, volem en-

cara, i cal no oblidarho, que aquesta manifestació vital nostra no sigui l'obra de mitja dotzena d'homes de bona voluntat; perquè cal que tu, soci, amic, germà d'ideal, no creguis ton deure acomplert essent un lector més, no, sinó que cal, àdhuc, el teu ajut espiritual manifest, no silenciós i sí exterioritzat, concretat en articles, informacions, suggerències i dades que puguin fer més viable nostra tasca i puguin contribuir al perfeccionament integral suara esmentat.

Entenent-ho així, aquestes pàgines les trobaràs oberetes a les teves aficions culturals i als teus desigs de justícia social i de perfeccionament espiritual, els quals, amb seguretat, com en nosaltres, maldeuen la intimitat del teu ésser per tal d'assolir la màxima efectivitat.

Amic, germà d'ideal, és de la consecució d'aquest noble propòsit, que ha estat nostre pensament previ, que et fe mofrena... No hi manquis!

I feta aquesta justificació, ens resta llançar als quatre vents amb tota la força d'abrandament del nostre ideal la salutació afectuosa i encoratjadora a les publicacions germanes i d'afinitat ideològica, les quals, en llur propòsit de formació de la consciència ciutadana, copsen els sentiments del nostre poble i són concreció viva de llurs valors socials, definidors exponencials de la deologia que inspira i mou en corba ascendent la vitalitat del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Salut, germans, salut.

Per la Redacció,
Ramon MASIP

El nostre Butlletí

Aquest Casal Català d'Esquerra, comença una nova obra: la publicació d'un Butlletí que serà portantveu de les nostres inquietuds, dels nostres anhels.

En aquest Butlletí bategarà tota la vida del nostre Casal: la vida del nostre Casal en l'ordre polític, en el cultural, en l'econòmic, en l'administratiu.

Aquest butlletí serà un lligam entre els socis i els dirigents del Casal, un lligam per a no perdre el contacte entre uns i altres, un lligam sempre necessari en les hores de perill i en les de triomf.

Tenim ambicions, ambicions ben nobles; legítimes: volem fer del nostre Butlletí una obra d'eficàcia mà-

xima; si no ho aconseguíssim, no serà per manca de ganes, per manca de bona voluntat.

Altrament, fer un butlletí i fer-lo tal com nosaltres volem, en un to d'intel·ligència d'alta elegància espiritual, no és pas una cosa massa fàcil.

Penseu en l'esforç que anem a fer.

Penseu en l'esforç que això suposa per als dirigents del nostre Casal. Però pensem també que d'aquests esforços podrem enorgullir-nosen tots els que formem part del Casal. Per tant, us demanem que sapiguen agrair aquest esforç i sapiguen col·laborar-hi.

AMADEU DEU

POLITICA D'IDEALS

Vàrem sentir una satisfacció profunda quan es rumorejava que es portaria a terme la publicació d'un Butlletí mensual portantveu del nostre estimat "Casal" i això s'ha traduït en una joia íntima quan aquest projecte ha vingut a ésser una realitat. Per a nosaltres, aquesta publicació periòdica, ens fa pensar en la importància cabdal que representa per a la nostra Entitat en l'aspecte de fogar de cultura. Es així precisament com s'ha d'encaminar la nostra política. Elevar el nivell intel·lectual, per poder, en el més enllà, rebre una Catalunya més lliure i més preparada encara. Cultura, heu-vos ací el drap del nostre combat. Cultura per a l'engrandiment de la nostra terra i per purificar les impureses, com tota cosa humana, de la nostra política.

Política, que en temps de la monarquia vergonyosa, volia dir, ambició personal, caciquisme, llatrocini, quals fruits, no podien ésser altres que les de vassallatge i plena conformitat al desastre d'Annual, a l'aplicació de la llei de fugues, al pistolerisme blanc d'Anido i Arlegui, a la funesta llei de jurisdiccions, als llatrocinis ecotètera, i evidentment, el polític, no podia ésser altra cosa que aquell ser humà, repugnant i baix, que amb les seves gestes delictives no feia més que ajudar a la podridura de les terres d'Ibèria, iniciada amb la tirania borbònica.

L'adveniment de la República, però, va obrir horitzons nous al nostre poble. El reconeixement de la vo-

luntat del poble, com a únic detentador de la sobirania, tan predicat per Rousseau, va venir a canviar el concepte degenerat de Política i a l'ensems dels professionals de la mateixa. Aqueix esperit nou, el de veure en la política el mitjà per portar a la capdavantera de la civilització, la nostra terra i amb nosaltres les altres germanes de la Ibèria, encara no ha estat malhauradament sentit per tot el poble. A Catalunya encara en resten mantes deixalles d'aquella vella política podrida, mantes deixalles, però, que el nostre poble extirparà totalment en la primera avinentesa que se li doni, per tal de donar un exemple de civilitat i de republicanisme, que vol dir democràcia, a tot Espanya, que, per dissort, sembla que aquella era d'imbecilitat i d'idiotisme d'abans del 14 d'Abril, encara té alguna força, envalentonada, qui sap, per la condescendència dels seus governants.

Es per això, doncs, que aqueix nou esperit que la República ha portat a la política, l'hem de sostenir i depurar encara. Augmentem la cultura del nostre poble. Que aqueixa tasca, demés de fer-la les Corporacions estatals catalanes, la fem nosaltres en la intimitat. Procurem conèixer tot allò que ignorem i preparem-nos per al dia que aqueix gran fet nacional pugui convertir-se en dret i veure així, la nostra Catalunya completament alliberada i sota el guiatge d'un esquerrisme ben accentuat i prometedor de jorns de glòria.

Francesc PADROS

Guerra a la Guerra!

Quan el cel resta serè és estrany que esdevingui una tempesta; si una arma no és carregada és impossible que es dispari; no pot cremar un bloc de pedra, però és fàcil encendre un paller.

Quan Alemanya, per mitjà de Guillem II, amenaçava contínuament França i desafiava la Gran Bretanya, construint supercuirassats i augmentava d'any en any el nombre dels seus combatents, no era precís ésser gaire perspicaç, per pressagiar una guerra propera i assoladora.

Totes les nacions havien afirmat que no podien anar a una guerra; però la guerra vingué i tots n'estem patint encara les conseqüències del resultat funest que portà a les democràcies.

Quan per fi, fou signada la pau a Versalles, la pau de les diverses nacions belligerants—, es digué que la

llició havia estat dura i que no hi hauria més guerres; la humanitat havia escarmentat.

Després d'una sèrie de simulacres de pau, de signar-se diferents pactes d'amistat, de crear la societat de nacions que en la pràctica no produeix cap resultat, Hitler i Mussolini volen la revisió dels tractats com a condició indispensable per mantenir la pau, i Hitler recorda mantes vegades Guillem II en els anys que precediren la tragèdia mundial.

Es digué que després de la guerra, les nacions es desarmarien; i, en efecte, s'han armat més.

Tots els estats perfeccionen els seus mitjans de defensa i atac, i tanquen amb déficits els seus pressupostos per causa de les enormes despeses de guerra que realitzen.

Per a guerra es destinen quantitats més crescudes

que abans de 1914; mentre la Conferència del Desarmament no obté el més petit èxit, la Societat de Nacions no pot resoldre cap dels conflictes armats que avui hi ha plantejats al món.

La republicana i pacífica França, la nació que després de Polònia sofrí més la conseqüència de la guerra europea, té assignats en els seus pressupostos de guerra la quantitat de 10.700 milions de francs; Anglaterra, 17.500 milions; Alemanya, 4.100 milions i Itàlia, 6.500 milions.

França ha fortificat les seves fronteres de l'Est i Sudest. Recordi's que els alemanys no pogueren rompre les de Verdun. Les que ara construeix són més fortes encara. S'ha tingut en compte, en construir-les, de fer-les poc menys que inasequibles; no és probable que puguin ésser destruïdes pels seus enemics. L'artilleria lleugera francesa que en la passada guerra decidí l'èxit de molts combats, superior a l'alemanya, s'ha millorat encara. Ara té un canó de 75 molt més perfeccionat que el d'aleshores, i l'abast del qual é sde 18 quilòmetres.

En la propera guerra els avions no seran un factor decisiu, però sí un dels mitjans d'atac més poderosos; les bombes de gasos asfixiants que llençaran, faran estralls espantosos. Rússia té 1140 d'aquests aparells, França 1.300, Anglaterra i Itàlia, 1.000, Alemanya en declara 900, però en canvi hom diu que a Rússia n'hi construeixen molts més pel seu compte.

Les altres nacions estan també preparades per a la lluita. A Europa entre forces actives i reserves poden mobilitzar-se més de trenta milions d'homes. Comptant amb que restin invàlids o morin la meitat, queda resolt el problema dels "sense feina". La solució és criminal i inhumana.

Estan mancats de raó els governs que preparen aquestes carnisseries poc menys que inevitables? Ho estan els pobles que permeten tals governants?

Es hora ja de que els homes que tenen sentiments democràtics aixequin un crit de guerra a la guerra!

J. BATLLE

El cos de redacció, prega a tots els socis que tinguin afició a escriure, que col·laborin en el nostre butlletí i que tinguin cura de lliurar llurs articles abans del dia 20 de cada mes, al Casal, per quin motiu hi haurá una bústia a propòsit.

Dones d'Esquerra: En peus!

Nosaltres les dones que per espai de segles solament hem estat les companyes de l'home, teòricament, que solament hem tingut hegemonia dins la llar, quan per la vinguda de la República ens han estat concedits uns drets pels que tant de temps maldàvem, estem donant mostra palesa de la nostra manca de sentit pràctic i conseqüent no posant-nos en condicions de saber fer ús dels drets reconeguts.

Ja tenim el dret de votar. Però, ¿no estem donant proves de la nostra incapacitat, o de la nostra indiferència en no organitzar-nos, en no preparar-nos per complir aquest deute de ciutadania?

¿Corresponem les dones a la confiança que ens ha demostrat el Parlament en donarnos dret al sufragi? Com demostrem el nostre agraïment a la República?

Dones catalanes, dones que sentiú en vostre pit alenar un cor qu ebagega pels sofriments del poble, que desitgeu una societat perfecta o més humana, teniu el deure de posar el vostre gra de sorra per fer triomfar

ara i sempre els ideals d'esquerra, tot amor, tot respecte, pels nostres conciutadans.

En peus! Sí, en peus!!

No n'hi ha prou que tingueu cors generosos, que us sacrifiqueu per l'espòs, pels fills o pels pares, és precís que sortiu també del clos de la llar, que vingueu a juntar-vos abm nosaltres, que augmenteu les nostres rengleres, que ingresseu a la Secció Femenina del nostre Casal, puix mentre les dones de les classes benestants van apretant llurs rengleres per donar la batalla, vosaltres, apàtiques per no veure el perill, us deixareu prendre per abandó els guanys conquerits.

Germanes d'ideal! Deixondui-vos al crit de Pàtria les que sentiú la transcendència del moment, enlaireu el cor i venu, que us esperen amb els braços oberts les vostres germanes de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Josepa GARI

Conferència del President del Casal Artemi Aguadé pronunciada el dia 8 del corrent al nostre Casal

Amb la sala d'actes plena de gom a gom, el conferenciant s'aixecà enmig de grans aplaudiments.

Comença el seu parlament dient que **solament** parlarà pels socis del casal i que el que dirà és, no solament el pensament de la Junta, sinó el de tots els militants del casal, de manera que vol aixecar la moral de tots el militants esquerrans, per a poder refutar tots els actes i paraules de partits contraris que intenten que decaigui la moral dels nostres militants.

Continua fent una referència de la història del Casal, dient que és un dels més entusiastes que té E. R. de Catalunya a Barcelona ciutat.

Referit-se a les Joventuts, diu que són un ferm puntal per a la República, ho són perquè senten l'esperit nacionalista i les reivindicacions socials. Els tributa un elogi per la seva actitud en la darrera vaga, dient que si hi hagués necessitat i s'arribés a extrem perillós podríem refiar-nos de l'actitud lleial recta de les nostres Joventuts.

Després parlà del traspàs de serveis, dient que s'ha fet una campanya en contra dels diputats que han recolzat de manera tan ferma el Govern Azaña.

Acaba fent un elogi de l'actitud del senyor Azaña en la seva actuació en els traspàsos dels serveis del nostre Estatut.

Fa una referència de la primera reunió de partits esquerrans i d'on va sortir-ne la gloriosa Esquerra Republicana de Catalunya.

Tres eren els factors — segueix dient — que varen prendre part en aquest Congrés: Els republicans de tota matització, que eren els grups que acabdillava el nostre amic Companys; el grup d'Estat Català, que si bé no tenia cap organització ferma, era la que acabdillava el nostre volgut i respectat president Francesc Macià, i que ingressaren en aquest grup tots els obrers inspirats en els seus sentiments nacionalistes; i, finalment, el Grup de L'Opinió.

Constituïda Esquerra Republicana de Catalunya, es presenta a la primera lluita electoral.

Degut a la poca organització, puix no i hagué temps material per això, va negociar amb els altres grups esquerrans i nacionalistes, per a fer una fusió. Aquests, però, s'hi varen negar, creint en la poca eficàcia del partit.

En vista d'aquesta negativa, recorda l'esplendorós triomf aconseguit en la primera lluita electoral.

Fa referència de la tasca feta d'aleshores ençà i diu que van donant poc a poc tot el que varen prometre.

Parla dels petits corbs negres infiltrats en el nostre partit i que porten un malestar dintre de nosaltres mateixos, i s'ha d'anar a una veritable depuració immediata.

Parla, també, de la campanya deshonorosa que es fa en contra de l'Ajuntament actual, llegint una sèrie de dades perquè es puguin rebatre tots aquests arguments de dretes.

Les dretes, que són les que fan aquesta tasca de desprestigi del nostre Ajuntament, són les que durant el període del seu governament han portat la ciutat a l'estat actual, gairabé de ruïna. A continuació exposa les dades de dèficits i emissions durant el governament de Lliga i radicals en el nostre Ajuntament.

Essent la Lliga majoria:

Bienni 1916 i 1917. Dèficit i emissió: 66.500.000 ptes.

Bienni 1918 i 1919. Dèficit i emissió: 62.000.000 ptes.

Bienni 1920 i 1921. Dèficit i emissió: 160.000.000 ptes.

Bienni 1922-23: 9.389.056 ídem.

I l'any 1930: 18.070.000 ídem.

Durant la majoria radical, en els anys 1903 al 1913, arriba a augmentar el dèficit municipal amb 167 milions 135.000 pessetes.

Ja veieu, doncs — ens diu —, quina actuació han fet els que avui amb les seves insidies desacrediten, constantment, l'Ajuntament més digne dels que han governat la nostra ciutat.

Exposa, també, les diferents dissorts ocorregudes a Esquerra Republicana de Catalunya en el govern de l'Ajuntament, dient que han arribat a fer tot l'impossible, tot i quedant en completa minoria.

Referint-se a la darrera crisi haguda al Govern de la Generalitat, diu que va produir un cert malestar dins el nostre partit, i que seria molt sensible que homes que militen dins el nostre partit, fessin dissidències malgrat tots els bons sentiments.

Diu que dins el partit s'ha de complir tota la disciplina que marca el mateix, citant a l'amic Companys, que va ésser el primer home que va proclamar la República, també ha estat el primer a acatar les lleis i disciplina del partit.

Referint-se al futur Ajuntament de Barcelona, diu que és el punt més neuràlgic, on s'ha de fer l'obra revolucionària constructiva, treure tots els vicis dels de dintre, perquè s'hi puguin mirar tots els altres Ajuntaments com en un mirall. Ha d'ésser precisament l'Esquerra la que ha de fer precisament aquesta obra.

Dos són els aspectes del que ha d'ésser l'Ajuntament de Barcelona.

En primer terme: capacitació administrativa de l'empleat municipal puix que de les seves funcions n'ha de donar compte davant el poble.

Per això tot empleat ha de guanyar bastant per a la seva vida.

Cita a continuació unes dades de pressupostos i plantilla de personal de Madrid i Barcelona, per a demostrar el retribuïts que estan els empleats municipals de Madrid.

Pressupost de Madrid l'any 1932: 112.559.010 pessetes.

Copiem de "La Humanitat":

L'Esquerra, partit de govern

Tota la premsa d'esquerra, sense distinció de matissos polítics, ha comentat favorablement el desenvolupament i resultat del II Congrés ordinari d'Esquerra republicana de Catalunya.

Hem de declarar que ens omple de satisfacció el comentari, escrit o tàcit, que a tota l'opinió sana ha merescut globalment el Congrés suara celebrat. Si un partit aplega en un lloc tancat prop d'un miler de delegats i suplents, amb dret de parlar, i el poble curulla l'espai a ell destinat, per tal de seguir el curs de les deliberacions; i aquestes es desenvolupen d'una manera normal i tothom diu el que ha de dir i tothom escolta i calla quan cal callar, arribant a increpar els interruptors; quan una assemblea així de nodrida travessa moments de forta tensió, en què els punys es clouen convulsius i els cors palpiten més de pressa, i tanmateix tot això és superat i és resolt i és conclús, tenim dret a proclamar que l'Esquerra, com a comuni ópolítica, és la més civil i la més capacitada per a governar de totes quantes avui es disputen l'hegemonia a Catalunya.

L'Esquerra va tenir un període combatiu, en què la seva missió immediata, inajornable, era enderrocar el rei i proclamar la República a Catalunya. Tot això ho va accomplir amb una precisi ómatemàtica que va deixar estupefactes tots aquells que li havien negat el pa i la sal. En acabat l'Esquerra tenia un altre compromís, que era l'assoliment de les llibertats catalanes. En

Pressupost de Barcelona l'any 1932: 135.403.200 pessetes.

Pressupost de personal (Madrid): 48.380.892 pessetes.

Pressupost de personal (Barcelona): 26.392.271 pessetes.

La tasca, doncs, dels empleats del Municipi ha d'ésser la dels enllaços ferroviaris, dient que és l'obra més ferma i en segon terme, el de resoldre el problema de l'atur forçós.

Això, és un problema fàcil de resoldre si tenim en compte les nombroses i importantíssimes obres, tal com la dels enllaços ferroviaris, dinet que és l'obra més ferma per resoldre el problema de l'atur forçós.

També, però, hem de tenir en compte el problema de la immigració, encara que amb la llei de desvagats que es discuteix el Parlament ho resol.

Acabà la seva brillant peroració dient que seria molt lamentable que homes que s'anessin infiltrant al nostre partit acabessin per perjudicar-lo degut a la seva tasca derrotista dintre les nostres mateixes files.

aquest sentit, ha fet molt més l'Esquerra en setze mesos, que la Lliga en quaranta anys.

Però la tasca de l'Esquerra no és acabada. Cal encara una àmplia, profunda i extensa tasca de govern, per evitar que mans interessades desvirtuïn la significació esquerrita del que hom porta fet i del molt que encara manca fer. L'Esquerra, no pot consentir que les dretes catalanistes donin a la plasmació de l'Autonomia, un vernís reaccionari o antiliberal, com tampoc no pot almetre que les esquerres —o pseudesquerres— no catalanes, aportin a la reestructuració de la nostra vida interior, influències que li siguin estranyes.

La Catalunya autònoma cal que s'orienti i consolidi sota el doble signe ideològic d'una franca política de realitzacions esquerristes i d'afirmacions catalanes. Ningú com l'Esquerra posseeix els mitjans de dur-les a port. Molt especialment, com va dir ben alt l'honorable Francesc Macià, enmig d'una ovació xardorosa, cal aportar als nostres problemes solucions ben catalanes.

Que a Catalunya cal governar en esquerrista i en català, són dues afirmacions que ningú no podrà refutar amb arguments seriosos. I així mateix, l'examen imparcial, objectiu i serè de les deliberacions del darrer Congrés, palesa que l'Esquerra, partit de govern, és la garantia més sòlida per a l'esdevenidor de Catalunya i de les seves llibertats.

L'Esquerra Republicana davant la pertorbació de la vida ciutadana

Del nostre volgut company Garcia en defensa dels Escamots, de "La Humanitat" del dia 29

Un partit governamental amb totes les seves característiques, amant del dret de l'home per cercar a l'obrer totes aquelles reivindicacions justes i legals, en moments que la vida d'un poble estava pertorbada per uns quants elements irresponsables que s'atribuïen el nom d'obrers sense tenir durícies a les mans, intenten conduir l'obrer conscient i honorat, sense mirar que deixen sense pa les seves llars familiars, a una lluita sense cap finalitat reivindicadora, tan sols per anar contra d'un règim legalment constituït, assolit pel voler del poble i anant contra la voluntat dels organismes obrers, emprant procediments violents dels quals en són víctimes humils ciutadans indefensos, per crear el pànic i fer-se amos d'una ciutat d'un milió d'habitants, ha sabut posar fi a aquest estat de coses, fent-los situar on han de situar-se, ja que ells no representen la voluntat de l'obrer.

L'Esquerra Republicana, complint el seu deure i assolint la responsabilitat de govern, tenint una visió exacta del moviment que es portava a cap, junt amb els escamots de l'Esquerra, sense mires a finalitats egoïstes i tan sols per anar en defensa de l'obrer conscient, ha tret l'esclavatge de la coacció i del pànic, normalitzant el treball suspès.

Insidies i falsedats

En fer-se càrrec del servei de tramvies els escamots de Joventut d'Esquerra Republicana, tot seguit es propalaren la insidia i falsedat atribuint-los que, junt amb les autoritats i la Companyia, els esmentats escamots perseguien la finalitat d'ocupar les vacants que podrien produir-se, sorgint de primer antuvi les protestes d'alguns familiars dels tramviaris (la majoria dones) i,

Moviment del Casal

Per tal de desenvolupar la complexa acció social del nostre Casal, funcionen amb caràcter permanent les següents seccions:

Cultura, Estudis socials, Organització electoral, Festes, Café, Sport, Escacs i Necessitats del barri, les quals des de la seva constitució han realitzat diversos actes dels quals en donarem esment detallat en els propers números.

La Junta prega a tots els socis que vulguin cooperar a alguna d'aquestes seccions i no h'iestiguin inscrits, ho facin, per tal de donar-li la major activitat.

Moviment de socis durant el mes de juny. Altes: Josep Pascual Rubió, Domènec Navarro Pirla, Lluís Aguadé Serra, Gaspar Poza Sancho. Maixes: Joaquim Bellvé Llorens, Felicià Serra Mont, Josep Guix Tor-

percatats que no s'anava a tal intent, però sí a donar la cara i el pit als que es diuen obrers i per mitjà de la violència pretenen imposar la seva voluntat, desistiren de tal actitud, i els tramvies que feien la ruta fins Sans arribaren a Collblanc, oïnt-se veus que deien: "Els que tenen el deure de fer-ho no ho fan, i els escamots d'Esquerra Republicana, vetllant per l'interès general de la ciutat, han obert el camí per reprendre el treball l'endemà."

Malgrat l'oposició constant de l'extrema dreta i de l'extrema esquerra, l'Esquerra Republicana anirà a l'estructuració i organització del Partit, anant a la creació del cens obrer i militants d'aquest, ofici per ofici, creant un quadro de perits i competents en els diferents rams del servei públic per a quan arribi el moment d'intentar il·legalment un moviment contra la vida de la ciutat, trobar-hi els elements que calgui per a la seva normalització.

Es de recordar els parlaments plens d'emoció del nostre President, Francesc Macià, posant de relleu que la seva preocupació més gran consisteix en la reivindicació obrera corresponent a la qüestió social i higiènica d'on ha de néixer el benestar de l'obrer per donar-li el mitjà de vida que necessita.

Identificats en els mateixos sentiments plens d'humanitarisme, Lluís Companys ens parla de les reivindicacions dels obrers de la terra; Jaume Aiguader, de l'obra d'higiene a la nostra ciutat; Josep Dencàs, de l'aplicació de l'obra d'assistència social. I hem de creure tots nosaltres, amb el conjunt d'homes abnegats dirigents del nostre Partit, en allò que significa el benestar de l'obrer, que cercaran tots els mitjans viables per trobar solució a aquest estat d'angoixa per fer una nova Catalunya social.

E. GARCIA

rent, Marcellí Patiño González, Miquel Bonet Turiella (temporal).

Secció Femenina

Gairebé paral·lelament a la constitució del Casal funciona aquesta Secció, havent desenvolupat una tasca social manta profitosa per a la barriada, cooperant amb tan ferm entusiasme en tots els actes organitzats pel Casal que fa esperar positius resultats per als ideals d'Esquerra envers la dona.

* * *

Assabentem els socis que en el proper número es donarà una nova estructuració en la confecció d'aquell Butlletí, particularment en el que fa referència al moviment de les seccions respectives, ultra altres innovacions que hi ha en en estudi.

TINTURA PERMANENT

Marca "LA ESTRELLA"
(En paquets) ELS MILLORS

A. Mas Virgili

Constitució, 119 - SANS - Telèfon 33246

CAFES ATLANTIDA

Corts Catalanes, 464
i Calàbria, núm. 97
Telèfon 30485
BARCELONA

DOLCERIES DE SANT PAU
PAU RIS

Casa Central: Corts Catalanes, 465 (xamfrà Calàbria) - Tel. 35168
Sucursal: Sant Pau, 96 - Telèfon 15116 - BARCELONA

*Servei especial per a Lonx i Bateigs, el servei de
vaixella gratuït*

CONFECCIONS DE AMADEU DEU

Impermeables, abrics cuir, trinxeres, gabar-
dines i secció de trajos a la mida
10 % descompte als socis del Casal

Corts Catalanes, 459, 1.er BARCELONA

JOSEP VILA
IMPRESSOR

SEPÚLVEDA, 79

TELEFON 34574

CAMISERIA, CORBATERIA I NOVETATS

MAS I ROCA
CAMISERS

24, Portaferrissa, 26
Telèfon 17642

BARCELONA

16, Fontanella, 16
Telèfon 12211

La Sastreria que s'imposa.
La Sastreria de les novetats.

Palau de la Moda
Rambla de Catalunya, 10

IREMIGI GENOVA

Construcció i reparació de tota classe d'obres
Projectes i pressupostos

Rector Triadó, 2 i Creu Coberta, 54, 1.er, 2.^a

BARCELONA

Farmàcia Joan Oliva

*Centre d'Especifics
Serums i Vacunes*

Creu Coberta, 71

BARCELONA

DISPONIBLE

PP-Prensa-1933-4-02